

Tikken in 't eikenhout.

In de Juli-aflevering van uw tijdschrift „De Levende Natuur” las ik de mededeeling onder 't opschrift: Rupsen in de eiken. Het verschijnsel van het op vallende regendruppels gelijkende getik in de eiken werd door u toegeschreven aan rupsen.

Mijns inziens kan dit getik ook nog een andere oorzaak hebben. Dezer dagen bij Groenenstein onder eenige groote eiken liggende te lezen, werd ook mijne opmerkzaamheid getrokken door genoemd tikken. Daar de hemel geheel onbewolkt was, kon 't dus geen regen zijn. Na een tijdje gewacht te hebben, met mijn gezicht naar boven gekeerd om er de oorzaak van te ontdekken, voelde ik een licht tikje op mijn oor en omkijkende, zag ik een klein, groen bolletje op mijn boek liggen, geheel glad op een klein ruw schijfje na, zeker de plaats waarmee dit galletje aan een blad had vastgezet; bij doorsnijding vertoonde zich midden in dit galletje een klein stipje, zeker een larve van een bladwesp. Bij naderzoek vond ik nog een 10-tal dergelijke galletjes. Deze hadden allen pl.m. de grootte van de zwarte glazen knopjes van spanspelden. Hopende u eenigszins van dienst te zijn geweest, noem ik mij

G. J. TIJMSTRA, *Cadet O.-I. L.*

Zeldzame planten.

In den voorzomer vond ik te H. op een braakliggend land bloeiende één plant van de *Linaria Striata*, volgens Heukels zeldzaam en slechts in Z.-Limburg gevonden.

De plant heeft ruim 3 maanden zéér rijk in m'n tuin gebloeid.

Ik verneem dat ze overblijvend is. Voorts is in mijn tuin, zonder dat ik na kan gaan, hoe ze daar gekomen is (ik plant nog al veel wild goedje in 't voorjaar, maar weet niet of 't met deze 't geval is geweest, zoo ja, dan is ze toch uit den omtrek van H.) flink opgeschoten de *Chenopodium Botrys* (Welriekende Ganzevoet), volgens H. & T. „zeer zeldzaam.”

Een meer deskundige dan ik heeft de bloem gedetermineerd; 't was mij te machtig.

Hij deelde me mede, dat de plant volgens Potonié uit Zuid-Duitschland komt. Evenals deze, zegt Garcke er van: „zuweilen verwildert, selten.”

Hilversum.

G. MINK v. D. MOLEN.

Ontsnapte Landsalamander.

't Vorig jaar gelogerd zijnde in Hummeloo, vonden wij daar op den weg naar 't kasteel Enghuizen een salamander, zwart met groote gele vlekken. Ik had een dergelijk dier een 15 jaar geleden in den Harz gevonden en toen uitgemaakt, dat het een bergsalamander was.

Wij hebben het diertje van Hummeloo niet meegenomen, maar aan den kant van den weg in de rogge gezet. Dit exemplaar was zeer loom en maakte op ons een indruk van ziek zijn; misschien was het uit 't buitenland meegebracht en pas losgelaten.

Mijn Harzer exemplaar was ook loom, doch niet in die mate voor zoover ik mij herinner. Hoewel wij 3 maanden in Hummeloo waren, heb ik verder nooit meer van die dieren gezien.

Arnhem.

H. G. HESSELINK.

Zijn Ooievaars stom?

Mijn echtgenoot en ik zijn geabonneerd op uw Vogeljaar, dat wij steeds met veel genoegen lezen. In de laatste afl. trof mij de zin op blz. 92 (over de ooievaars): een stem is hun ontzegd, enz. Ik heb dat wel meer gelezen, maar ik heb toch ooievaars hooren schreeuwen, zoowat zooals reigers, en wel vliëgend, tamelijk dicht bij het nest. Lang geleden woonde ik in de Watergraafsmeer, vlak bij een nest en dan hebben wij 4 jaar in Haarlem gewoond, waar wij verscheiden nesten in de buurt hadden. Ik ben dus wel in de gelegenheid geweest ooievaars waar te nemen. Zoudt u niet eens in „De Levende Natuur” willen vragen of wellicht meer personen wel eens een ooievaar onder het vliegen hebben hooren schreeuwen?

Apeldoorn.

A. G. KERKHOVEN

—WIJTHOFF.

Adders.

In deel VIII, afl. XII wordt dringend verzocht nog niet genoemde vindplaatsen van den adder aan de redactie op te geven.

Ik kan u nu melden dat ik dezen zomer op den spoorrijk van Utrecht naar Arnhem een mannelijk en op den weg van Koten naar Wijk-bij-Duurstede een dood vrouwelijk exemplaar heb aangetroffen. Het eerstgenoemde ontsnapte mij gedeeltelijk door mijn vrees en het tweede was te gehavend om mede te nemen. Blijkbaar was het door knuppelslagen afgemat. Egels en boschmieren komen er niet zeldzaam voor.

PAUL DE KOCK.

Hoe lokt men zwaluwen?

Ons huis is geheel open gelegen, en in den zeer kleinen tuin staat ook slechts een enkele boom. Voor vogels dus een weinig aantrekkelijk oord, toch zouden we ze graag in de buurt hebben. Er vliegen hier nog al veel zwaluwen. Kan u ook een raad geven op welke wijze wij kunnen aanmoedigen dat zij tegen ons huis nestelen?

Bussum.

H. ELINK SCHURMAN.

Goed geteekend?

Hoewel wat laat, meen ik uwe aandacht toch te moeten vestigen op de omstandigheid dat de houtsneë op p. 37 van den tegenw. jaargang van „De Levende Natuur” niet op „*Orchis maculata*”, maar op „*O. latifolia* var. *foliis maculatis*” betrekking heeft. Eerstgenoemde soort heeft een lange, zuiver rolronde, en niet eene korte en eivormige aar, veel lichtere bloemen en parallel-randige bladeren, wat bij de andere het geval niet is.

Wellicht stelt de heer Kempees belang in deze opmerking.

Hoogachtend,

Uw Dn.

A. C. OUDEMANS.

Het Reuzenblad.

Vandaag ontving ik van den heer d. V. alhier een blad van een zonnebloem, waarvan de bladnerf (zonder steel) 44 cM., terwijl de breedste plaats 46 cM. bedraagt. Bij voorbaat bedankt voor de plaatsruimte.

H. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT,
Leeuwarden, Emmakade N.Z.

P.S. De hoogte van de zonnebloemplant bedroeg ± 1.85 M.

Tweede bloei in 1904.

Ik weet niet, of 't geval zeldzaam genoeg is, om u belang in te boezemen, maar ik wil u toch even berichten, dat in mijn tuintje in 't Vondelpark de magnolia verleden week een paar bloemen heeft gehad en thans een jonge *accacia* voor de tweede maal dit jaar met (een paar) bloemen prijkt.

Amsterdam, October 1904

D. J. MEIJER JR.

Te koop aangeboden:

1 Schoofflora van Heukels (9e druk). Handleiding bij het Onderwijs in de Plantkunde, 1e en 2e deel, door Dr. Heinius; 2 andere, geheel nieuw, gekost hebbende samen f 7, nu voor f 4.50, ook afzonderlijk te verkrijgen bij N. Witsen-Sarphatipark 109, huis, Amsterdam.

Mevr. v. d. G., Lent. Die rups was de uiterst merkwaardige larve van den Beukenvlinder *Stauropus fagi*.

Dank voor de zaden.

T.

Van W. P. C. Knuttel ontvangen wij een sterk vergroeide meloenplant, echter al een weinig verschrompeld. Het ex. was als een bloemkool in elkaar gegroeid. Waarschijnlijk was het een ziekte-verschijnsel. De bladeren waren sterk aangetast door schuim-cicade. Tevens was er bijgevoegd een tweelingsperzik, die... heel lekker smaakte. H.

Bandvorming bij Weegbree.

Bijgaand zend ik u een interessant voorbeeld van bandvorming bij *Plantago*.

Zevenbergen.

S. VAN DER MOLEN.

De gezonden vorm is heel mooi; zeer algemeen in sommige streken, 't is de verbreeding der bloemstelen. H.

